Uitspraak Commissie van Beroep Financiële Dienstverlening nr. 2023-0034

(mr. C.A. Joustra, voorzitter, prof. dr. mr. R.H. de Bock, J.C.H. Kars AAG CERA, P.G. Polstra AA RB, mr. R.J.F. Thiessen, leden en mr. H.C. Dobbelaar-ten Cate, secretaris)

Beroepschrift ontvangen op	5 december 2022
Ingediend door	de consument
Tegen	Onafhankelijk Vermogensbeheer 's-Gravenhage B.V., gevestigd te Den Haag, hierna te noemen OVG
Datum uitspraak	18 augustus 2023
Aard uitspraak	bindend advies
Uitkomst	einduitspraak

Samenvatting

Vordering tot schadevergoeding tegen vermogensbeheerder. Het geschil betreft verschillende onderdelen: is het juiste risicoprofiel vastgelegd? Beantwoordde de portefeuille-inrichting aan de profielen? Waren de in rekening gebrachte kosten te hoog? De Commissie van Beroep verwerpt de klachten van de consument op de twee eerste onderdelen en acht de klacht ter zake van de hoogte van de kosten gedeeltelijk gegrond.

1. De procedure in beroep

1.1 Bij een op 5 december 2022 gedateerd pro forma beroepschrift heeft de consument bij de Commissie van Beroep Financiële Dienstverlening (hierna: de Commissie van Beroep) beroep ingesteld tegen een uitspraak van de Geschillencommissie Financiële Dienstverlening (hierna: de Geschillencommissie) van 28 oktober 2022 (dossiernummer [nummer 4], gepubliceerd onder nummer 2022-0913).

1.2 Bij een op 21 december 2022 ontvangen aanvullend beroepschrift met bijlagen, heeft de consument de gronden van beroep geformuleerd.

1.3 Op 13 februari 2023 heeft OVG een verweerschrift met bijlagen ingediend.

1.4 De mondelinge behandeling van dit beroep heeft plaatsgehad op 13 maart 2023. De consument is daar verschenen vergezeld door haar gemachtigde J.E.J. Leeser. Namens OVG waren mr. drs. [naam 1] en [naam 2] aanwezig. De consument heeft een pleitnota overgelegd. Partijen hebben hun standpunt toegelicht en vragen van de Commissie van Beroep beantwoord.

2. De procedure bij de Geschillencommissie

Voor het verloop van de procedure bij de Geschillencommissie verwijst de Commissie van Beroep naar de uitspraak van de Geschillencommissie van 28 oktober 2022.

3. De feiten

3.1 De Geschillencommissie heeft in de bestreden uitspraak onder 2.1 t/m 2.11 de feiten vermeld die zij tot uitgangspunt heeft genomen bij haar beoordeling van het geschil. De consument heeft tegen een deel van deze weergave bezwaren naar voren gebracht. De Commissie van Beroep zal met deze bezwaren hierna rekening houden. Kort gezegd gaat het om het volgende.

3.2 De echtgenoot van de consument en consument zelf hebben vermogen door OVG laten beheren. Het belegde vermogen was verdeeld over drie portefeuilles:

(1) de portefeuille op naam van de echtgenoot van de consument met nummer [nummer 1],
(2) de portefeuille op naam van de vennootschap [naam 3] B.V. (hierna: de B.V.) met nummer [nummer 2], en
(3) de portefeuille op naam van de consument met nummer [nummer 3] (de privéportefeuille).

3.3 De echtgenoot van de consument is in 2014 overleden. De portefeuille op zijn naam staat sindsdien op naam van de erven en de consument heeft het vruchtgebruik over deze portefeuille verkregen (hierna: de ervenportefeuille). De consument werd de bestuurder van de B.V.

3.4 Voor alle drie portefeuilles zijn, naar in beroep is gebleken, in 2013 vermogens-beheerovereenkomsten gesloten tussen OVG en respectievelijk (1) de echtgenoot van de consument (op 31 mei 2013), (2) de B.V. (op 31 mei 2013) en (3) de consument (op 20 februari 2013 en vervolgens op 3 juni 2013).

3.5 In het bij elk van deze overeenkomsten behorende "Risico- en Rendementsprofiel Cliënt" (bij de overeenkomst van 20 februari 2013 genoemd "Clientprofiel") is als portefeuilleprofiel ("Voorzichtig/Defensief/Neutraal/Offensief") achtereenvolgens gekozen: neutraal, neutraal en defensief.

3.6 Op 7 februari 2019 zijn voor de drie portefeuilles nieuwe vermogensbeheer-overeenkomsten gesloten. In het cliëntprofiel bij elk van deze overeenkomsten is een offensief portefeuillerisicoprofiel vastgelegd.

3.7 De consument heeft in april 2020 de drie vermogensbeheerovereenkomsten opgezegd. De drie portefeuilles zijn vervolgens geliquideerd.

4. De klacht en de uitspraak van de Geschillencommissie

4.1 In de procedure voor de Geschillencommissie heeft de consument gevorderd dat OVG wordt veroordeeld tot vergoeding van schade, begroot op € 100.000,- (te vermeerderen met wettelijke rente en kosten van rechtsbijstand). Deze vordering berustte (in de weergave van de Geschillencommissie onder 2.9) op de stelling dat OVG is tekortgeschoten omdat voor de portefeuilles een verkeerd profiel is

vastgesteld, doordat OVG de portefeuilles heeft gevuld met te offensieve individuele beleggingen en doordat het kostenniveau te hoog lag.

4.2 De Geschillencommissie heeft de vordering afgewezen.

4.3 Hetgeen de Geschillencommissie daartoe heeft overwogen kan als volgt worden samengevat. Na het overlijden van de echtgenoot van de consument in 2014 is geen nieuw risicoprofiel vastgesteld. Daardoor is OVG toerekenbaar tekortgeschoten. Er zijn echter geen aanwijzingen dat de consument in 2014 voor de drie portefeuilles een nog defensiever profiel zou hebben gewild. Het is ook niet komen vast te staan dat begin 2019 voor de drie portefeuilles een ander, defensiever profiel had moeten worden bepaald (rov. 3.1-3.5). De Geschillencommissie kan niet concluderen dat de beleggingen in de portefeuilles, in samenhang bezien, in de periode 2013 tot 2018 niet beantwoordden aan het afgesproken profiel. Niet is gebleken dat in 2019 schade is ontstaan door een te hoge risicograad van individuele beleggingen. Het is niet aannemelijk geworden dat de risicograad van de portefeuilles in 2020 wezenlijk risicovoller was dan passend bij een offensief profiel (rov. 3.6-3.10). Niet is gebleken dat kosten in strijd met het afgesproken tarief zijn gerekend. Aanwijzingen ontbreken dat de consument, als zij meer informatie over de kosten had ontvangen, reden zou hebben gezien om over te stappen naar vermogensbeheer met een ander tarief. Met de stelling dat de kosten in de beheerovereenkomsten van februari 2019 op 3% zijn gesteld, wordt miskend dat dit verwachte kosten zijn waarvan de daadwerkelijke kosten kunnen afwijken. Dat OVG ook een ander tarief hanteert, neemt niet weg dat de consument gebonden is aan het overeengekomen tarief. De stelling dat OVG geen openheid geeft over de opbouw van de kosten is niet toegespitst op de nader ingebrachte stukken. Beheers- en beschikkingshandelingen behoren op grond van artikel 2 van de beheerkosten tot de taken van OVG (rov. 3.11-3.14).

5. De beoordeling van het beroep

5.1 Naar aanleiding van de klachten van de consument tegen de uitspraak van de Geschillencommissie overweegt de Commissie van Beroep als volgt.

Het profiel in 2019

5.2 De Commissie van Beroep zal eerst de vraag bespreken of, zoals de consument stelt, in 2019 niet een offensief profiel had mogen worden gekozen voor de drie portefeuilles.

5.3 De consument wijst er ter bestrijding van het oordeel van de Geschillencommissie onder 3.5 allereerst op dat de B.V. blijkens haar statuten een pensioendoelstelling had. De Geschillencommissie heeft die statutaire doelstelling echter niet miskend, maar geoordeeld dat het cliëntprofiel daarmee niet in overeenstemming was. Zij heeft erop gewezen dat bij de vraag over de beleggingsdoelstelling is ingevuld “toekomstige bestedingsdoeleinden” (en *niet* “oudedagsvoorziening”), dat bij de vraag over beleggingshorizon is geantwoord “Geen einddatum doorlopende horizon van méér dan 10 jaar” en dat bij de vraag of de consument, als het opgebouwde vermogen lager uitkomt dan verwacht, dit kan opvangen met andere inkomsten of vermogens, is

ingevuld “Dit vormt nauwelijks een probleem voor mij”. De consument heeft in beroep weliswaar gesteld dat een en ander niet kan worden toegerekend aan haar omdat OVG “de kruisjes en krabbels” zette en als deskundige ervoor had moeten zorgen dat zij de vragen en antwoorden goed had kunnen duiden, maar deze stelling houdt tegenover de gemotiveerde betwisting hiervan door OVG geen stand. De Commissie van Beroep stelt vast dat het cliëntprofiel en de toelichting daarop door de consument zijn ondertekend en op elke bladzijde zijn geparafeerd (“Opgemaakt en al het voorgaande gelezen en begrepen, ter acceptatie ondertekend en daarvoor ook elke voorgaande pagina geparafeerd hebbende”). De consument heeft gesteld dat de AOW voor haar de enige inkomstenbron was en dat de rest uit de portefeuilles moest komen, maar ook in die stelling kan zij niet worden gevolgd, reeds omdat OVG bij verweerschrift in beroep heeft aangevoerd – onder meer – dat de consument daarnaast andere inkomsten genoot (genoemd zijn een pensioen Nationale Nederlanden en een pensioen NautaDutilh) en bijvoorbeeld geen woonlasten had. De consument is daarop niet meer ingegaan. Wat de B.V.-portefeuille betreft, sluit de Commissie van Beroep zich op grond van het voorgaande aan bij het oordeel van de Geschillencommissie. Dat geldt ook voor het oordeel van de Geschillencommissie ten aanzien van de privé- en ervenportefeuille, nu de consument ook in beroep niet voldoende concrete omstandigheden heeft gesteld die meebrengen dat OVG voor deze portefeuilles een ander profiel had moeten vaststellen. Ook in beroep moet daarom worden geoordeeld dat niet kan worden aangenomen dat begin 2019 voor de drie portefeuilles een ander, defensiever profiel had moeten worden bepaald.

Het profiel in 2014

5.4 De Geschillencommissie heeft overwogen dat OVG weliswaar toerekenbaar is tekortgeschoten door na het overlijden van de echtgenoot van de consument in 2014 niet een nieuw profiel vast te stellen (waarmee, zo begrijpt de Commissie van Beroep, is bedoeld tot uitdrukking te brengen dat OVG zich ervan had moeten vergewissen of de toen vastgelegde risicoprofielen na het overlijden nog steeds passend waren), maar dat niet aannemelijk is geworden dat de consument na het overlijden een nog defensiever profiel had gewild voor de drie portefeuilles. De toerekenbare tekortkoming van OVG heeft dus niet tot schade geleid.

5.5 De Commissie van Beroep sluit zich hierbij aan. De vraag waar het hier om gaat, is die naar het causaal verband tussen de toerekenbare tekortkoming van OVG en de door de consument gestelde schade. De stelplicht en bewijslast ter zake rusten op de consument, waarbij geldt dat aan het bewijs niet al te hoge eisen mogen worden gesteld. Dit neemt niet weg dat van de consument in elk geval mag worden gevergd dat zij feiten en omstandigheden stelt en aannemelijk maakt die meebrengen dat zij na het overlijden van haar echtgenoot in 2014 een defensiever profiel zou hebben gewenst dan op dat moment was vastgelegd (neutraal voor de portefeuille van de echtgenoot en de B.V., defensief voor de privéportefeuille). Voor zover de consument klaagt dat het aan OVG is om aan te tonen dat het aanhouden van een neutraal profiel voor twee van de drie portefeuilles opportuun was, faalt deze klacht. De argumenten die de consument naar voren heeft gebracht voor haar stelling dat zij een defensiever profiel zou hebben gewenst na het overlijden van haar echtgenoot stranden alle op het gegeven dat zij in 2019, nadat zij nog eind 2018 een fors verlies had geleden op alle

drie de portefeuilles, voor de drie portefeuilles juist voor een *offensief* profiel heeft gekozen. Voor zover de consument ook in dit verband heeft gesteld dat het offensieve profiel in 2019 niet had moeten worden vastgesteld, verwijst de Commissie van Beroep naar de verwerping van dat standpunt hiervóór.

Conclusie: de in 2013 en 2019 vastgelegde profielen waren niet onjuist

5.6 De voorgaande overwegingen leiden tot de conclusie dat voor de beoordeling van de vordering van de consument moet worden uitgegaan van de juistheid van de in 2013 en 2019 vastgelegde risicoprofielen.

Beantwoordde de portefeuille-inrichting aan de profielen?

5.7 Voor zover de consument ook hier naar voren brengt dat de profielen niet passend waren voor de verschillende portefeuilles althans niet voor alle portefeuilles, verwijst de Commissie van Beroep naar het eerder overwogene.

5.8 De Geschillencommissie heeft ten aanzien van de periode 2013 t/m 2018 overwogen dat zij niet kan concluderen dat de beleggingen in de portefeuilles, in samenhang bezien, niet beantwoordden aan het afgesproken profiel. Het enkele feit dat OVG veel in opties belegde, betekent niet per se dat hierdoor de totale toegestane risicograad werd overschreden aangezien optiestrategieën niet per definitie risicoverhogingen betekenen en zelfs risicoverlagend kunnen werken. Van een hefboomwerking hoeft helemaal geen sprake te zijn. Ook de keuze voor gestructureerde obligaties in het obligatiedeel van de portefeuilles betekent niet per se dat OVG de afgesproken risicograad in de gehele portefeuille heeft overschreden. De Geschillencommissie heeft ten aanzien van deze periode ten slotte overwogen dat de consument regelmatig geld aan de portefeuilles heeft onttrokken, wat het beleggingsresultaat heeft beïnvloed. Ook voor 2019 en 2020 heeft de Geschillencommissie geoordeeld, samengevat, dat (uitgaande van een offensief profiel) niet is gebleken van een te hoge risicograad van de beleggingen.

5.9 De Commissie van Beroep onderschrijft zowel voor de periode 2013 t/m 2018 als voor 2019 en 2020 het oordeel van de Geschillencommissie dat niet kan worden geconcludeerd dat er te risicovol is belegd.

5.10 De consument heeft aan de hand van de standaarddeviatie van de portefeuilles betoogd dat er te risicovol is belegd. De Commissie van Beroep acht de standaarddeviatie daarvoor echter niet geschikt. Bij vergelijking van de standaarddeviatie van de portefeuilles met de gemiddelde standaarddeviatie van 70 vermogensbeheerders kan niet de conclusie worden getrokken dat te risicovol is belegd. Een reden daarvoor is dat bij de 70 vermogensbeheerders *gezamenlijk* meer spreiding bestaat dan bij een individuele portefeuille, waardoor ook het *gezamenlijke* risico lager zal zijn. Bovendien gaat de standaarddeviatie uit van een normale kansverdeling van de rendementen terwijl de kansverdeling in werkelijkheid anders is doordat bij een normale kansverdeling de kans op extreme uitkomsten te laag wordt ingeschat. Een vergelijking met beleggingen door pensioenfondsen gaat ook niet op omdat individuele pensioenfondsen een heel specifiek beleid hebben dat is gericht op de eigen

pensioenverplichtingen en het voor hen geldende toezichtskader. Bij alle vergelijkingen die de consument maakt zijn de situaties te specifiek om daar conclusies uit te kunnen afleiden ten aanzien van de risicograad van het beleggingsbeleid van OVG. Verder is van belang dat, zoals ook de Geschillencommissie heeft overwogen en toegelicht, bij de beoordeling van het beleggingsbeleid het geheel van de beleggingen in de verschillende portefeuilles moet worden beoordeeld. Ten slotte kan nog worden geconstateerd dat de consument de portefeuilles ongeveer op het dieptepunt van de markt heeft verkocht. Daardoor is min of meer sprake van een momentopname. Op basis van deze momentopname is het niet goed mogelijk conclusies te trekken over het gevoerde beleggingsbeleid. De Commissie van Beroep acht de door de consument gemaakte verwijten dan ook onvoldoende toegelicht.

5.11 De conclusie is dat er onvoldoende aanknopingspunten zijn om de consument te volgen in haar betoog dat OVG te risicovol heeft belegd.

Kostenniveau

5.12 De Geschillencommissie heeft de stelling van de consument dat het kostenniveau te hoog lag verworpen.

5.13 De Commissie van Beroep zal de klachten tegen dit oordeel bespreken aan de hand van de desbetreffende bepalingen in de beheerovereenkomsten.

5.14 In de beheerovereenkomst betreffende de privéportefeuille van 20 februari 2013 is bepaald dat aan OVG een vergoeding voor het beheer is verschuldigd van 0,5% van het beheerd vermogen per half kalenderjaar achteraf (exclusief btw) en alle kosten die door derden in verband met het vermogen aan OVG in rekening worden gebracht (artikel 9.1). In een bijlage bij de overeenkomst is vermeld “Beheerfee 1% op jaarbasis over het beheerde vermogen exclusief BTW”.

De beheerovereenkomsten tussen OVG en respectievelijk (1) de echtgenoot van de consument (van 31 mei 2013), (2) de B.V. (van 31 mei 2013) en (3) de consument (van 3 juni 2013) zijn voor zover hier van belang gelijkluidend. In deze overeenkomsten is in artikel 5.3 bepaald:

> ‘OVG zal ten behoeve van Cliënt beleggen in effecten, waaronder optie(combinatie)s en deze actief beheren, hetgeen betekent dat er mogelijk veel transacties zullen c.q. moeten worden gedaan, hetgeen een hoog kostenniveau met zich kan brengen (…).’

In artikel 8.1 van deze overeenkomsten is bepaald:

> ‘Cliënt accordeert de navolgende vergoedingen (zie ook art. 6):
> #aan OVG:
> -de beheer- en transactievergoedingen zoals eerder op basis van de voorgaande Overeenkomst overeengekomen c.q. bij Cliënt in rekening zijn gebracht;
> -alle overige kosten die door derden in verband met het Vermogen aan OVG in rekening worden gebracht (…).’

In een bijlage bij de beheerovereenkomsten tussen OVG en respectievelijk de echtgenoot van de consument en de B.V. is vermeld "Beheerfee 0,6% op jaarbasis over het beheerde vermogen exclusief BTW".

5.15 In de beheerovereenkomsten uit 2019, voor zover hier van belang voor alle drie portefeuilles gelijkluidend, is het volgende bepaald.

In artikel 5.3 is de consument gewezen op een mogelijk hoog kostenniveau wegens het mogelijk frequent doen van transacties in verband met, kort gezegd, actief beheer. In artikel 5.3 is voorts een "indicatief ex ante kostenpercentage" genoemd van 3% (kosten van dienstverlening, inclusief derden). In artikel 6.2 is opgenomen dat cliënt door OVG uitgebreid, duidelijk en inhoudelijk is geïnformeerd over de mogelijke verdienmodellen (beheerfee, transactie-inkomsten, all-in-fee, performance-fee en allerlei combinaties daarvan) in het kader van vermogensbeheer en over de tarieven en kosten. In artikel 8.1 is het volgende opgenomen:

> 'Cliënt accordeert na gedegen informatieverstrekking en toelichting, gegeven in art. 6. de navolgende vergoedingen en betalingen:
> @aan OVG:
> -de beheer- en transactievergoedingen conform de door Cliënt ontvangen bevestigingsbrief c.q. tariefwijzer;
> -alle overige kosten die door derden in verband met het vermogen aan OVG in rekening worden gebracht (…).'

5.16 Op basis van de overeenkomsten uit 2013 dient als uitgangspunt bij de beoordeling dat voor de portefeuille op naam van de echtgenoot van de consument en die op naam van de B.V. een beheervergoeding is overeengekomen van 0,6% per jaar en voor de privéportefeuille een beheervergoeding van 1% per jaar (beide percentages exclusief btw).

5.17 De consument heeft aan de hand van verschillende tabellen toegelicht dat de door OVG in rekening gebrachte beheerfee voor de drie portefeuilles voor de jaren waarop de overeenkomsten uit 2013 betrekking hebben in de meeste gevallen hoger is dan de hiervoor genoemde percentages van 0,6% respectievelijk 1% per jaar (beide percentages exclusief btw). Deze tabellen zijn opgenomen op blz. 23 van het beroepschrift (blz. 28/307) voor de privéportefeuille en op blz. 2 en 3 van de pleitnota voor de portefeuille op naam van de B.V. en de ervenportefeuille. De in deze tabellen genoemde bedragen corresponderen met de cijfers in performance-overzichten die beide partijen ook al in de procedure bij de Geschillencommissie hebben overgelegd (met dien verstande dat in de tabel voor de ervenportefeuille als gemiddeld vermogen in 2015 is vermeld € 1.018.802 en dit bedrag volgens het performance-overzicht € 955.664 is). Voor zover uit de performance-overzichten volgt dat hogere bedragen aan beheerfee in rekening zijn gebracht dan op basis van de onderscheiden overeenkomsten uit 2013 was toegestaan, dient OVG deze aan de consument terug te betalen, overeenkomstig de vordering in beroep te vermeerderen met de wettelijke rente vanaf 10 juni 2020. De Commissie van Beroep zal OVG daartoe veroordelen.

5.18 Voor zover de consument over de jaren waarop de overeenkomsten uit 2013 betrekking hebben naast de beheerfee ook klaagt over de kosten die verband hielden met de uitgevoerde transacties, zijn haar klachten ongegrond. De consument was immers nadrukkelijk erop gewezen dat de kosten die verband houden met uitgevoerde transacties hoog konden zijn als gevolg van het actief gevoerde beleggingsbeleid. Het is de Commissie van Beroep op basis van de aangevoerde gegevens niet gebleken dat OVG op dit punt, gegeven de overeengekomen uitgangspunten, buitensporige kosten heeft gemaakt.

5.19 Voor zover de consument klaagt dat aan haar een ander tarief voor het vermogensbeheer had moeten worden aangeboden, faalt deze klacht. De Commissie van Beroep onderschrijft het oordeel van de Geschillencommissie dat de consument gebonden is aan het overeengekomen tarief.

5.20 De consument heeft gewezen op het hoge kostenniveau in relatie tot de rendementsverwachting ten aanzien van de onderscheiden profielen. Deze klacht faalt reeds omdat OVG in reactie op dit onderdeel van het betoog van de consument onweersproken heeft aangevoerd dat de rendementsverwachting een rendement is na kosten.

5.21 Wat de kosten onder de werking van de beheerovereenkomsten uit 2019 betreft, geldt het volgende.

5.22 De Commissie van Beroep deelt het oordeel van de Geschillencommissie dat het in artikel 5.3 genoemde kostenpercentage (3%) slechts een indicatief percentage is. Zij deelt eveneens het oordeel van de Geschillencommissie dat de enkele overschrijding van 3% nog geen reden voor aansprakelijkheid is.

5.23 De consument heeft nog naar voren gebracht dat zij voorafgaande aan het sluiten van de beheerovereenkomsten niet is geïnformeerd over de tarieven van OVG. De in artikel 8.1 genoemde bevestigingsbrief c.q. tariefwijzer heeft zij, zo stelt zij, naar beste weten niet gezien of ontvangen. Ook deze klacht treft geen doel. In de door de consument ondertekende beheerovereenkomsten is schriftelijk vastgelegd dat zij de bevestigingsbrief c.q. tariefwijzer heeft ontvangen, zodat van de juistheid daarvan moet worden uitgegaan. De enkele betwisting hiervan volstaat niet voor een ander oordeel.

Klachtplicht

5.24 Omdat de Commissie van Beroep de vordering van de consument gedeeltelijk toewijsbaar oordeelt, heeft OVG in zoverre belang bij haar beroep op het verstreken zijn van de klachttermijn. De Commissie van Beroep verwerpt dit verweer. Voor zover het verweer is gebaseerd op de inhoud van de overeenkomsten uit 2019 is het niet relevant omdat de inhoud daarvan niet bepalend is voor de rechtsverhouding tussen partijen in de periode vóór het sluiten van deze overeenkomsten. Ook ten aanzien van de periode daarvóór kan het verweer van OVG niet slagen. Het gaat hier om de omvang van de door OVG in rekening gebrachte beheerfee voor verschillende beleggingsportefeuilles in relatie tot de hoogte van het beheerde vermogen.

De consument mocht er vanzelfsprekend op vertrouwen dat OVG zich daarbij zou houden aan de gemaakte afspraak. Controle daarop door de consument zou vergen dat zij een uitgebreide en niet eenvoudige administratie zou moeten voeren. Onder deze omstandigheden kan niet worden aangenomen dat de consument de (mogelijke) overschrijding van de afgesproken beheerfee redelijkerwijs eerder had moeten ontdekken en heeft OVG niet mogen aannemen dat zij het gevoerde beheer op dit punt heeft aanvaard.

Kostenvergoeding voor rechtsbijstand

5.25 Op grond van de uitkomst van het beroep zal de Commissie van Beroep een vergoeding voor kosten van rechtsbijstand toewijzen overeenkomstig de maatstaven die zijn vastgelegd in het voor de Geschillencommissie en de Commissie van Beroep vastgestelde liquidatietarief. Voor de procedure bij de Geschillencommissie acht de Commissie van Beroep een vergoeding van € 500,- op zijn plaats en voor de procedure in beroep een vergoeding van € 1.000,-, in totaal derhalve een vergoeding van € 1.500,- (telkens tarief VI, 2 punten). Verder zal OVG de door de consument aan Kifid betaalde bijdrage voor het beroep van € 500,- moeten vergoeden.

6. De beslissing

De Commissie van Beroep:

vernietigt de uitspraak van de Geschillencommissie en stelt daarvoor de volgende uitspraak in de plaats:

veroordeelt OVG tot terugbetaling aan de consument van hetgeen zij onder de werking van de beheerovereenkomsten uit 2013 méér aan beheerfee in rekening heeft gebracht dan op basis van deze overeenkomsten was toegestaan, een en ander per jaar te berekenen aan de hand van het op de performance-overzichten vermelde gemiddelde vermogen voor de onderscheiden portefeuilles en met inachtneming van de percentages hiervóór onder 5.16 genoemd, te vermeerderen met de wettelijke rente vanaf 10 juni 2020 tot de dag van algehele betaling;

veroordeelt OVG tot betaling van € 1.500,- wegens kosten van rechtsbijstand alsmede € 500,- wegens bijdrage voor het beroep;

wijst af het meer of anders gevorderde.